

คำนำผู้เขียน

โครงการวิวัฒน์กำลังท้าทายแนวคิดเรื่องพรอมแคนของรัฐชาติ และทุบทมายความเชื่อมโยงระหว่างอำนาจอธิปไตยกับดินแดนลงไป การอพยพเคลื่อนย้ายของผู้คน แรงงาน สินค้า และวัฒนธรรม ข้ามพรอมแคนของรัฐชาติอย่างรวดเร็ว กำลังท้าทายแนวคิดและบทบาทหน้าที่ของรัฐชาติแบบเดิม

ในช่วงสองศวรรษที่ผ่านมา ขบวนการทางการเมืองในสังคมต่างๆ ทั่วโลกได้ค่อยๆ ปรับเปลี่ยนจากการเมืองเรื่องอัตลักษณ์ไปสู่การเมืองวัฒนธรรม ที่เรียกร้องการยอมรับความแตกต่างหลากหลายและการดำรงอยู่ร่วมกันของความแตกต่างหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การเมืองเริ่มปรับเปลี่ยนจากการเมืองเรื่องการกีดกันสิทธิไปสู่การเมืองเรื่องการให้สิทธิ จินตนากรรมของชุมชนในรูปแบบใหม่จึงเริ่มนิยมดำเนินการดำรงอยู่ร่วมกันของความหลากหลายของเชื้อชาติ ศาสนา เพศ และการก่อรูปของพหุสังคม ที่ชี้งวัฒนธรรมย่อยกลุ่มต่างๆ อยู่ร่วมกันได้บนพื้นฐานของการเป็น “พลเมืองทางวัฒนธรรม” ที่เท่าเทียมกัน พูดง่ายๆ ก็คือ การเมืองวัฒนธรรมนั้น กำลังเข้ามานแทนที่การเมืองเรื่องชนชั้น และกำลังรือถอนแนวคิดเรื่องรัฐชาติแบบเก่า

ในศวรรษหน้า รัฐทุกหนแห่งต้องเผชิญหน้ากับความเป็นจริงที่ว่ามีการเลื่อนไ逼ไปมาของประชากร สินค้า และวัฒนธรรมข้ามพรอมแคนของตนเพิ่มขึ้น ทุกขณะ และรัฐเองก็ไม่สามารถควบคุมการหลังไหลของสิ่งเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งเดียวที่รัฐพожะควบคุมได้ก็คือดินแดน และการอ้างอธิปไตยเหนือดินแดนโดยมาเป็นเหตุผลหลักของการสร้างความชอบธรรมในการดำรงอยู่ของอำนาจรัฐ การเลื่อนไ逼ของผู้คนและสินค้าข้ามพรอมแคนของรัฐชาติอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดตลาดแห่งการแข่งขันกันเพื่อแย่งชิงความจงรักภักดีเพิ่มขึ้นอย่างมากมาย และรัฐเองก็ดูเหมือนว่าจะมีประสิทธิภาพในการแข่งขันในตลาดแห่งนี้อยามาก เพราะคู่แข่งในตลาดแห่งความจงรักภักดีนี้ มีทั้งบรรษัทข้ามชาติและองค์กรระหว่างประเทศมากมาย ผลของการขยายตัวของตลาดและการแข่งขันดังกล่าว ทำให้รัฐซึ่ง

ครั้งหนึ่งเคยเป็นหน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจครอบคลุมการเข้าออกของสินค้า ผู้คน การนิยามความหมายของอัตลักษณ์ การสร้างประวัติศาสตร์และอุดมการณ์ชาติ เริ่มไม่สามารถผูกขาดอำนาจในการครอบงำ และนิยามความหมายเหล่านั้นแต่เพียงผู้เดียวได้อีกต่อไป อธิปไตยเหนือดินแดนกล้ายมาเป็นหลักการและความชอบธรรมสำคัญที่รัฐพยายามเห็นยิ่วยังมั่นคงของกองกอดเอาไว้อย่างแนบแน่น ในตลาดการแข่งขันระดับโลก รัฐจึงกล้ายเป็นเพียงผู้เล่นรายเดียวที่ต้องใช้ดินแดนเป็นพื้นฐานของอำนาจ ในขณะที่ผู้เล่นอื่นๆ อาจใช้กลไกตลาด การโฆษณา การเคลื่อนย้ายทุน หรือการสร้างขบวนการทางสังคมบนพื้นฐานของสิทธิมนุษยชน การอนุรักษ์สภาพแวดล้อม ความเป็นชาติพันธุ์ และการนับถือศาสนาเดียวกัน ฯลฯ เป็นพื้นฐานของอำนาจและการสร้างความจริงภักดีข้ามดินแดนและพร้อมแคนของรัฐชาติ จินตนากรรมของความเป็นชาติเริ่มมีลักษณะของการเลื่อนไหลข้ามพื้นที่ ถูกผลิตขึ้นและสร้างใหม่ในชุมชนข้ามถิ่นของผู้อพยพที่เข้ามายังอยู่ในชุมชนต่างๆ ทั่วโลก และไม่จำเป็นต้องยึดโยงอยู่กับ “ดินแดน” ดังเช่นจินตนากรรมของรัฐ

หนังสือเรื่อง “อัตลักษณ์ชาติพันธุ์ในการเมืองวัฒนธรรม” เล่มนี้ เป็นผลผลิตของการทำงานสนานของนักมนุษยวิทยารุ่นใหม่ที่ตั้งค่าความเกี่ยวกับความหลากหลายและเลื่อนไหลของอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ในการนำเสนอตัวตน และปรับความสัมพันธ์เชิงอำนาจในพื้นที่ชายแดนรูปแบบต่างๆ

พื้นที่ศึกษาของโครงการวิจัยนี้ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ตามแนวชายแดนระหว่างไทย พม่า และลาว ในเขตภาคเหนือตอนบน โดยนักวิจัยในโครงการมุ่งความสนใจไปที่ชุมชนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ชายแดนที่มีการเคลื่อนย้ายของสินค้า ผู้คนและวัฒนธรรมข้ามพรมแดนของรัฐชาติ โดยนัยนี้ รัฐชาติตรงบริเวณชายแดนจึงมีลักษณะเป็นพหุลักษณ์ หรือมีลักษณะเป็น transnational มีโครงสร้างอำนาจซ้อนทับกันอยู่ มีการหลังไหลของทุนข้ามชาติเข้ามาในท้องถิ่น โครงการนี้จึงมีความสำคัญในด้านของการทำความเข้าใจในความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ บริเวณพื้นที่ชายแดน เพื่อช่วยให้เราสามารถทำความเข้าใจกับการเปลี่ยนแปลงและ

ความซับซ้อนของการเมืองวัฒนธรรม อัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์และการเปิดพื้นที่ทางสังคมของกลุ่มชนต่างๆ ได้ขัดเจนยิ่งขึ้น

โครงการวิจัยนี้นำเสนอค้นพบหลักและข้อเสนอสำคัญ 6 ประการด้วยกัน คือ

ประการแรก วัฒนธรรมมีนัยสำคัญต่อการทำความเข้าใจกับพื้นที่ชายแดนท้ายประเทศด้วยกัน เช่น วัฒนธรรมเป็นพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์และระหว่างรัฐชาติที่มีพรมแดนติดต่อกัน ในแห่งนี้ วัฒนธรรมเป็นพลังขับเคลื่อนที่อยู่เบื้องหลังความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการเมืองข้ามพรมแดนของรัฐชาติ ในทางกลับกัน หากปราศจากเสียงความเห็นใจหรือความอ่อนไหวต่อประเด็นทางด้านวัฒนธรรม อาจเป็นเหตุปัจจัยที่สร้างความขัดแย้งและความบาดหมางขึ้นระหว่างกลุ่มต่างๆ ได้โดยง่าย ยิ่งไปกว่านั้น การให้ความสำคัญกับมุ่งมองทางวัฒนธรรม ช่วยย้ำเตือนให้เราตระหนักรู้ แนวชายแดนระหว่างรัฐชาตินั้น อุดมไปด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรมระหว่างชนกลุ่มต่างๆ ความสัมพันธ์ทางสังคมวัฒนธรรมและการค้าระหว่างคนกลุ่มต่างๆ เหล่านี้มิได้ถูกกำหนดโดยนโยบายของรัฐชาติแต่เพียงอย่างเดียว ในทางตรงกันข้าม กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ตามแนวชายแดนนี้มี “ตัวตน” และองค์กรทางเศรษฐกิจและการเมืองของตนเอง มีพรมแดนทางวัฒนธรรมของตนเอง และความสัมพันธ์ระหว่างคนกลุ่มต่างๆ นั้นเป็นผลผลิตของปฏิสัมพันธ์และการเจรจาต่อรองที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง

การเมืองวัฒนธรรมของรัฐชาติและการสร้างนโยบายระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดนโยบายการค้าตามแนวชายแดน การแก้ปัญหาผู้ลี้ภัย คนอพยพพลัดถิ่น ปัญหายาเสพติด ฯลฯ จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการเจรจาต่อรองและปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชนต่างๆ เหล่านี้

ประการที่สอง พื้นที่ชายแดนเป็นพื้นที่ซึ่งพรมแดนทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์มีลักษณะกำกับและปรับเปลี่ยนไปตามการเลื่อนไหลไปมาและปฏิสัมพันธ์ของผู้คน การมุ่งความสนใจไปที่ “ความสัมพันธ์เชิงอ่อนน้อม” ระหว่างรัฐ

กับผู้คนกลุ่มต่างๆ ทำให้เรามองเห็นความลักษณ์ขั้ดแย้งระหว่างพหุลักษณะของชุมชนท้องถิ่นกับเอกลักษณ์ของรัฐชาติ

ประการที่สาม ชุมชนตามแนวชายแดนใช้การค้าและตลาดมีเดเป็นพื้นที่ในการคัดจัง ต่อกร หลบหลีก และท้าทายอำนาจจักรวาลในการควบคุมพุทธิกรรมและกิจกรรมของพลเมือง ในเมืองนี้ เศรษฐกิจการระบบตามแนวชายแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจกรรมการค้าที่ผิดกฎหมายต่างๆ ล้วนแล้วแต่ดำเนินอยู่ได้ เพราะมีเขตแดนระหว่างรัฐชาติเกิดขึ้น กิจกรรมการค้าเหล่านี้ข่วยให้เรามองเห็นการทำงานของหน่วยงานรัฐในการผลิตข้าวสำนักงานของตน อีกทั้งข่วยให้เรามองเห็นความลักษณ์ขั้ดแย้งระหว่างหน่วยงานของรัฐที่ช่วงชิงผลประโยชน์ และใช้ความเป็นรัฐชาติในการตีความกฎหมายในลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามแต่ผลประโยชน์เฉพาะหน้าของตน

ประการที่สี่ วัฒนธรรมของชนกลุ่มต่างๆ มีลักษณะที่ไม่ยึดโยงอยู่กับพื้นที่อย่างจำกัดเฉพาะเจาะจง (deterritorialized) ซึ่งหมายความต่อไปว่า ความเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมกับพื้นที่ได้อ่อนกำลังลงไป เราไม่ได้เห็นวัฒนธรรมของชาวมัง ลีซอ อาช่า แต่เพียงในหมู่บ้านบนภูเขาอีกด้วย แต่วัฒนธรรมถูกสร้าง เคลื่อนย้าย และแสดงในรูปของสินค้าและตัวตนของกลุ่มนี้เหล่านี้ในบริบทของเมือง กระบวนการหลุดออกไปจากพื้นที่อย่างเดียวด้วยตัวของวัฒนธรรมท้องถิ่นในบริบทของโลกภัยัตน์ หมายความว่าวัฒนธรรมถูกพรางจากจากเหงาเดิมและพื้นที่เดิม แต่ในกระบวนการที่วัฒนธรรมผลัดพรางจากพื้นที่เดิมนั้น ไม่ได้มีหมายความว่า วัฒนธรรมเหล่านี้จะเลื่อนไหลไปอย่างเลื่อนลอยไร้จุดหมาย ในทางตรงกันข้าม วัฒนธรรมที่ถูกขุดรากถอนโคนอาจหวนกลับมา สร้างพื้นที่ใหม่ (reterritorialized) และสร้างชุมชนใหม่ในเมือง

ประการที่ห้า การศึกษาประสบการณ์ของคนพลัดถิ่น โดยเฉพาะชาว赫รี่ยงและไทใหญ่ ทำให้เราพบว่าการพลัดถิ่นเป็นกระบวนการเริ่งข้อนี้มีอิทธิพลต่อการสร้างความหมายได้หลายมุมและทิศทาง คนพลัดถิ่นให้ความสนใจกับกระบวนการสร้างความหมาย การก่อรูปของอัตลักษณ์ที่สัมพันธ์เขื่อมโยงกับบริบท

และเงื่อนไขของบ้านใหม่ โดยพยายามช่วงชิงอำนาจในการนิยามความหมายและการควบคุมวิถีชีวิตของตนเอาไว้ แม้ว่าคนพลัดถิ่นจำนวนมากจะมีชีวิตเป็นแรงงานรับจ้างที่ต้องทำงานหนักและได้ค่าจ้างแรงงานไม่มากนัก แต่ชีวิตทางสังคมก็ถูก瓜ดภาพในลักษณะของความสมานฉันท์ กลมเกลียว และเข้มโงยอย่างแนบแน่นกับผืนดิน ห้องถินและอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ สัญลักษณ์และพิธีกรรมทางศาสนาถูกนำมาใช้เพื่อหลอมรวมความแตกต่างหลากหลายของประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของคนพลัดถิ่น และพยายามผนวกประสานตนเองเข้าเป็นส่วนหนึ่งของบ้านใหม่ในฐานะเป็นชนชาติเดียวกัน

ประการที่หาก รัฐชาติที่เป็นอิสระ สมานฉันท์และเป็นหนึ่งเดียวทางเชื้อชาติ เป็นมายาคติที่กำลังจะถูกผลักตกเวทีประวัติศาสตร์ไป การเลื่อนไฟล์ไปมาของคนพลัดถิ่น ผู้อพยพ และแรงงานข้ามชาติ ทำให้เกิดชุมชนข้ามถิ่นขึ้นมากมายในทุกประเทศทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย เมืองใหญ่ๆ กำลังแปรสภาพเป็นพื้นที่ขายแดนเป็นพหุสังคมที่ก่อรูปขึ้นจากความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการดำรงอยู่ร่วมกันของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ พร้อมด้วยของรัฐชาติไม่จากการขังหรือกีดกันผู้คนได้อีกต่อไป การมีอัตลักษณ์ที่หลากหลายและซ้อนทับกัน การเกิดขึ้นของชุมชนข้ามถิ่น และการเขยิบห่างออกจากกันระหว่าง “รัฐ” กับ “ชาติ” “ดินแดน” กับ “อำนาจอธิปไตย” ทำให้แนวคิดเรื่อง “พลเมือง” แบบเก่าที่ยึดโยงอยู่กับความเป็นชาติ (เช่น ความเป็นไทย) และดินแดนอย่างแนนอนตายตัว กลายเป็นสิ่งล้าสมัยและสร้างปัญหาขัดแย้งมากกว่าความสมานฉันท์

โครงการวิจัยนี้คงไม่อาจก่อภาระให้เกิดขึ้นได้หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากศ.ดร. ปิยะวัตติ บุญ-หลง และ ศ. ดร. วิชัย บุญแสง จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.) ทางโครงการขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ ดร. ปริດตา เฉลิมเพ็ง ถอนนันทกุล และเจ้าหน้าที่ของศูนย์มนุษยวิทยาทุกท่านที่กรุณาจัดพิมพ์ต้นฉบับของโครงการวิจัยนี้เพื่อเผยแพร่ไปในวงกว้าง